

ME'N VAIG D'EXCURSIÓ!

Iupi!
Tralarà larà!

On diu
que va?

D'explosió.

D'excursió, Buf.

Iupi!

Ai, no, canalleta!
Només podem dur
una mascota.

Com?!

És l'excursió de la
classe de la Mia.

Jo hi aniré
amb la Mia.

I jo amb la Lia.

I jo, amagat a la seva motxilla.

I jo, sota el seu barret.

Quina barra!

Jo hi vull anar!

I si ens amaguem?

Buàààààà!

Sort que el pare i la mare arriben en aquell moment per calmar aquell rebombori de queixes.

—Que hi hagi pau, menudets —diu el pare—. Aquí ens divertirem molt mentre la Mia sigui d'acampada.

—I la diversió comença ara mateix. Som-hi, Mia! —diu la mare.

BALUM EMBALUM!

És la teva
primera sortida
sola!

No, mami.
Vaig amb tota
la classe.

Vol dir sense
nosaltres.

Tranquils, jo
cuidaré d'ella.

I jo de la Lia.

La Lia! He quedat
que passaríem a
buscar-la!

Doncs, anem-hi!

No hem
de fer tard!

Sempre
puntuals!

Adeu, petits!

Adeu, papi!

Passeu-vos-ho
bé!

La Lia i els seus pares ens esperen davant l'entrada de casa seva. A diferència de la meva motxilla, la de la Lia és enorme!

–Però, què hi portes a dins? –pregunto a la meva amiga.

–El pare i la mare m’hi han ficat un munt de coses –respon la Lia, esbufegant.

–Una farmaciola completa, suc amb vitamines, pastilles per potabilitzar l’aigua, antimosquits, antitaràntules... –repassen la Dora i en Robert a la seva llista.

–Antitaràntules! Però si les meves cosines viuen molt lluny! –s’escandalitza la Rosalia.

–Dora, Robert, no li farà falta tanta cosa –els tranquil·litza la Flordeneu.

Però en veure que els Casaquadrada insisteixen que la Lia ha de dur-ho tot, tot i tot, la mare em pica l'ullet i en veu molt baixa deixa anar un encanteri que alleugereix el pes de la seva motxilla.

–Ja te la carrego jo, filla meva –diu son pare.

–No, no, ja ho puc fer jo –respon la meva amiga.

–Quina nena tan forta! –diu, orgullosa, la mare.

–Fes veure que pesa una mica o descobriran l'engany –li dic.

–M'encantaria ser bruixa, com tu –afegeix la Lia.

–Amb una minibuixa ja en tenim prou!
–bufa en Vinil.

–A mi em fliparia! Dues bruixetes! –remata la Bowie.

–Em fliparia! –repeteix en Boleta.

I cadascuna amb la seva motxilla, i totes dues ben acompanyades, arribem a l'Escola del Bosquet, on ens esperen la Lina, la directora, i la Laura, la mestra de la nostra classe Dents de Lleó. I tots els nostres companys i companyes. Uns porten la seva mascota; altres, no.

